

مقایسه مفهوم ارتباط درون و بیرون در ایران و جهان از دیدگاه کریستیان نوربرگ شولتز

۱-زهرا میرمطهری ۲-مهسا دلشاد سیاهکلی

۱- دانشجوی دکتری معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت،

۲- استادیار گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان

Email: (Zahra_mirmotahari@yahoo.com)

Email: (Delshad_mah@liau.ac.ir)

چکیده

درون و بیرون در نگرش نوربرگ شولتز که نسبت توپولوژیکال ارتباط آنها را وجه بنیادین "فضای وجودی" یک مکان میدانند به عنوان یکی از اساسی ترین مفاهیم تعریف فضا و مکان مورد بحث می باشد. او که از منظر پدیدارشناسی به جهان هستی و پدیده های آن می نگرد، هنگام صحبت از مرکز و درون چیزها از مفهوم مکان یاد می کند و آنجا که درباره آستانه و مرز چیزها می اندیشد، اشاره به اتصال آن "درون" با بیرون چیزها دارد. در نتیجه با وجودی که در یک فضای معماری، فضای درون و بیرون به وسیله عناصر کالبدی قابل تفکیک هستند ولی بین فضای درون و فضای بیرون همواره رابطه ای وجود دارد که مانع قطع ارتباط انسان با طبیعت و جامعه می گردد که این ارتباط نیاز به حضور یک واسطه است که منجر به ارتباط بیرون و درون می شود. بدان جهت است که انسان علاوه بر ایجاد امکان نیاز به فضای درون و بیرون به ضرورت مکان حرکت بین این دو فضا نیاز دارد. این مقاله بر پایه نگرش پدیدارشناسانه کریستیان نوربرگ شولتز، که بازگشت به ماهیت چیزها را طلب میکند، سعی دارد تا با نگاهی دقیق به پدیده مکان، به ماهیت مقوله درون و بیرون و ارتباط آنها به عنوان یکی از ویژگیهای ساختاری و نحوه ارتباط انسان با مکان و با جهان هستی، پردازد و سعی دارد با مقایسه این ارتباط بین ایران و جهان به ماهیت ساختاری آن مکان نزدیک گردد. روش تحقیق مورد استفاده کیفی از نوع توصیفی-تحلیلی می باشد. همچنین در این پژوهش به بررسی یک نمونه بنای خارجی و یک نمونه بنای داخلی پرداخته شده است.

واژه های کلیدی: درون، بیرون، ایران و جهان، آستانه، دیدگاه شولتز